

השבוע במשק

האינפלציה בין 100% ל-200%

יום שני, 23.2 — נגיד בנק ישראל: צריך למנוע עליית השכר הריאלי ב-1981 * * * היום נכנסו לתוקם כללי המסחר החדשים בבורסה * * * שר האוצר מגיש את תקציב המדינה 1981/82 * * * הביטוח-הלאומי יקבל השנה מהאוצר רק 10% ממה שמתחייב על פי החוק * * * השביתה באוניברסיטאות ליומה השני * * * בבורסה: עליות שפרים קלות בצמודים; במניות — מימושים. יום שלישי, 24.2 — הרווח הנקי של „בנק דיסקונט“ ל-1980: 240 מיליון שקל; גידול של 145% * * * כלכלני האוצר ובנק ישראל: האינפלציה תרד השנה ל-100% * * * ח"כ עדי אמוראי (המערך): תהיה אינפלציה של 200% * * * סעיף בתקציב משרד-האנרגיה: תחנות רוח לייצור חשמל * * * בבורסה: ירידות שפרים; הבנקים מחזיקים מעמד.

יום רביעי, 25.2 — חברות הביטוח דורשות העלאה גדולה בתעריפי הביטוח * * * יש סיכוי למציאת נפט בשלושה קידוחים בארץ * * * ח"כ שלמה לורנץ מציע שרות רפואי חינם להורי דינים ושופטים * * * הביצים התייקרו ב-12% * * * נמשכים עיצומי המורים * * * הד"ר מאיר חת: הבורסה תמשיך להיות עצבנית * * * בבורסה: ירידות שפרים ברוב המניות.

יום חמישי, 26.2 — „אגד“ החליט שוב להתמוזג עם „דן“ * * * הסיוע האמריקאי לישראל ב-1982 יהיה 2.9 מיליארד דולר * * * נקבעו שפרי ריבית חדשים בקרנות היצוא * * * מיפעל „אמבין“ באשקלון נסגר * * * אגרת הטלוויזיה תעלה בשנה הבאה 450 שקל בשלושה תשלומים * * * ההשקעה השנתית במחקר ופיתוח 450 מיליון דולר; 2.3% מהתוצר הלאומי.

יום שישי, 27.2 — עובדת-מדינה, שלא עבדה שנתיים וחצי — מוטרה * * * הוצא מיכרו להקמת ממגורה באשדוד; ההשקעה: 12 מיליון דולר * * * גם ריווחי „בנק המזרחי“ גדלו השנה יריאתי ב-45%; הבנק יחלק 100% מניות הטבה * * * הריבית על אובדן-אמט מאושר הגיעה ל-198%, על חריגות ל-258%; הריבית הריאלי (בניכוי האינפלציה) הגיעה ל-24% * * * האוניברסיטות עדיין מושבתות.

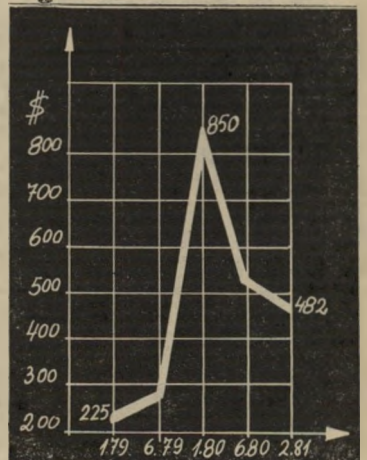
יום ראשון, 1.3 — השבוע התחיל ברגל ימין; גם בבורסה היו עליות שפרים וביקושים גדולים למניות הבנקים * * * שר-האוצר מודיע על כוונתו להוריד את שיעורי מס-הכנסה החל מה-1 באפריל * * * מחיר הבשר הקפוא הועלה ב-12%; מחיר ההודים הולך * * * ירוחם משל מסכים שחברות בקופת-חולים לא תחייב חברות בהסתדרות * * * האוצר ספג בפברואר כ-700 מיליון שקל.

זהב

מ"ח 800 ל"ח 500 דולר וחזרה

זהב שבוועות ארוכים נע מחירה של אונקיה זהב סביב 500 דולר. על פי הערכת האוצר האמריקאי מצויים היום בידים פרטיות כ-15 אלף טון זהב, ששוויים כ-240 מיליארדי דולר. חלק ממחזיקי הזהב מוכר כמויות גדולות, מחשש לירידה נוספת, ולחלק נמאס להתחזק זהב שנקנה בזמנו ב-800 דולר האונקיה. לכן ממירים אותו בדולרים, הנותנים ריווח של 14% עד 18% לשנה. ובכל זאת מחיר הזהב נעצר. את התשרי בה יש למצוא בשוק העסקות העתי דיות שלוששה ולשישה חודשים. על שוק זה התלבשו כמה סוחרים ממוחלים — הם מוכרים וקונים חוזיקייה עתידים, תוך ציפיה לעליית מחיר הזהב. והוא יעלה.

מתי זהב הוא מתכת ומתי לא? על-פי החוק, אסור לאזרח להחזיק זהב, אלא כתכשיט, מטבע, או מדינה. אם הגעת לשווייץ, היכנס לבנק וקנה „גוש“ של זהב, במישקל 10, 20, או 31 גרם. על כל מטיל זהב טבעה חותמת המטבעה והמישקל המדוייק. המחיר — המחיר של הבורסה בתוספת עמלה של כ-7%. כשאתה חוזר ארצה דאג שילחמו טבעת למטילים, צרף להם שרשרת והרי לך הכשיט למהדרין. מעני-

מחיר אונקיה זהב מינואר '79 עד פברואר '81

בבורסה

כל בית-אב

הפסיד 9000 שקל

השבוע (23 בפברואר — 1 במארס) החלה הבורסה להתנהג כמקובל: מעט ירידות, יותר ממעט עליות, עם זינוקים של כמה מניות. הבנקים שוב צועדים בראש. לדעתו של הד"ר מאיר חת, יור מועצת המנהלים של הבורסה, צפויה בשבועות הקרובים התנהגות עצבנית של הבורסה. היועצים והברוקרים מייעצים ללקוחותיהם לחזור ולבדוק את הקשר בין המניה לערכה, והם אף עושים זאת עבורם. הרבה כסף עדיין מתמזג מחוץ לבורסה, מחפש הזדמנות להיכנס או למצוא אפיק-השקעה אחרים. מחקר של „נשיונל קונסולטנטס“ מגלה, כי ההפסד של כל המשקיעים ב-בורסה (חלקו על הנייר), המבוסס על „התכווצות“ שווי המניות בין „השיא“ של ה-26 בינואר לנקודת השפל, היה יותר מ-9 מיליארד שקל, או כ-1.1 מיליארד דולר. משמעות הסכום הזה: במ-מוצע הפסיד כל בית-אב בישראל כ-9000 שקל במשך שלושה שבועות; כלומר: כמעט כפול מההוצאה הממוצעת למיש-פחה בפרק זמן זה. מחקר מעניין אחר מגלה, מהי כמות הכסף שנדרשה בתקופת „ההתכווצות“ כדי להוריד מניה ב-1%. כ-120 מיליון שקל היו דרושים כדי להוריד את סטוק בל"ל ב-1%. 75 מיליון היו דרושים ל-אידיבי-י 55 מיליון ל„פועלים“. לעור-מתם היו דרושים רק 16 אלף שקל כדי להוריד את „ירדניה“ ב-1% ו-24 אלף שקל ב„כרמל אופציות“ ו-33 אלף ב„אלקו אופציות“.

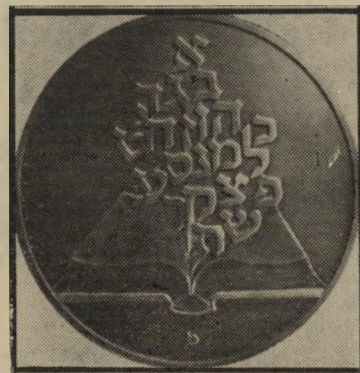
לספקולנט הנבון בלבד!

מניות „אריה“ עמדו בתחילת השבוע על 680 נקודות; צפויה הכרזה על דיבידנד. הציפיות הן ל-300%. כדאי? מניות „בנק הספנות“ עומדות על 450, רווחיות הבנק טובה, והעובדה שהוא שייך לקבוצת אייזנברג גם היא שווה משתה. כמה? שים-לב למניות „רסקו“. הרגילות עומדות על 500; שוויה הנכסי של המי-ניה גבוה פי כמה. מורגש טיפוח של מניות „בנק כללי“. אופציה ושטרי-הון זולים במי-חד. הבדיחה האחרונה המהלכת באר-לם המסחר בבורסה: ביום שניציג „ח-בנק הבינלאומי“ מוכר צמודים, טוב ל-קנות צמודים.

מה הם אזורים

* ח"כ לשעבר סטף ורטהיימר: יש למחוק את ההימנון הישן — ביטחון, חקלאות, שגור! (מה הוא רוצה מה-שגור?) * הפרופ' מיכה מיכאלי: יש לצמצם באופן ניכר את הוצאות הממשלה. (הפרופ' עזרא סדן, אייכה?)

עיסקת-חבילה; אתה קונה זהב, מטבע, ערך נומיסטי (אספני), היצע מוגבל, ואת כל אלה נושא בארנקך. המחיר, לדוגמה: מטבע יוסי-העצמאות תשמ"א (ראה ציר-לום) מזהב, ממנו יונפקו 7500 יחידות בלבד, יעלה 4100 שקל היחידה או 410 דולר בחו"ל. הערך הנקוב של המטבע — 10 שקלים. המישקל 17.28 גרם זהב 700, והוא מכיל חצי אונקיה של זהב שערךה היום 250 דולר. מה שמציעים לך הוא, שלם עבור הערך האספני 160 דולר, או למנויים בארץ 1900 שקל, מעל לערך המתכת. למרות הפרמיה הגבוהה, ההשקעה על פי רוב כדאית, ובכמה מיקרים אף כדאית מאוד. מיספר המנויים של החברה למטבעות בארץ הוא 20 אלף, ובעולם כולו — 7000. אם כולם, או חלקם הגדול, ירצו לרכוש את המטבע, יעלה ערכה עוד בטרם תימסר למזמנים. הנדירות וה-ביקוש יעלו את מחירה, והניסיון של העבר מוכיח שמטבעות זהב של יש-ראל הן השקעה טובה לטווח ארוך. האוצר מנוע מלהשתתף ברווחים.

מטבע יום העצמאות \$ 410

של שלושה או שישה חודשים. עמלת הקנייה 3%. בכסף זה קונה הבנק זהב בלונדון. המשקיע רשאי למשוך את כס-פו, או את „זהבו“ בכל עת, אך אם כך יעשה (למשל: כדי לממש ריווח בזהב) יהיה חייב להשאיר בבנק את התמורה בדולרים עד למועד הנקוב, בתנאים ה-רגילים של השקעה במט"ח. על ריווחי הזהב חל ניכוי במקור (לטובת האו-צר!) של 35%. צורת השקעה מעניינת — גם למשקיע הקטן. מומלץ למאמין. ב-זהב, כמובן.

מטבע זהב בכיס

אפשר גם להשקיע במטבעות זהב ש-מניקה החברה הממשלתית למדליות ומטבעות; מטבעות אלה הן הילך חוקי לכל דבר. אך במקרה זה העיסקה היא

פחד גברים

(המשך מעמוד 35)

נתי-השידור הפך גיבור לקהל צרכניה-סופם. בכיאפרה, בגבול קאמבודיה ובמקומות אחרים הפעיל מיבצעים של עזרה וסיוע, שביישו את הממשלות. הפגנות-היחיד שלו בארץ משכו המוני צעירים שלא היו באים לכל הפגנה פוליטית.

בכל השנים האלה נמנע מלהזדהות יתר על המידה עם מצע מסויים או כיוון פרי-ליטי ברור, וכך שמר על אהדתם של כל החוגים. במלאת 15 השנים למיבצע הרא-שון כבר הפך מוסד לאומי ובינלאומי, מקובל על הכל, בעל דמות ציבורית ברורה.

מאוחדים

בהשפעת היין

ל זה היה גלוי לעין כאשר התכנסו השבוע מאות מזמנים — פוליטיקאים, חתיכות, אנשי החברה הנוצצת וה-

רוקדת מלכה רוזנשטיין שנות ה-60' זכות את שנות ה-80'

בהמה — במלון הילטון בתל-אביב, כדי לחגוג עימו את יום-השנה. מעל לקהל ריחף דגם של המטוס המקור-רי, כשהוא תלוי מחוטי-ברזל, ובו חתיכה-טייסת. היין זרם כמים (אך לא משקאות חריפים יותר). המוסיקה הלמה על ראשי הנאספים וכימעט נעצה אפשרות של שי-חה. החתיכות של שנות ה-60' התחרו עם החתיכות של שנות ה-80' (ולדעת הוותיקים, לפחות, עלו עליהן).

כל זה היה רחוק מן האווירה הדרמטית של המיבצע המקורי. שוב אין ויכוח על מניעיו ומעלותיו של אייבי — עד כדי כך שאנשי הליכוד המערך, כשהם מאוחדים בהשפעת היין, התמו יחדיו על הסססים המוכנים של עצמה שדרשה להעניק ל-אייבי את פרס-ישראל.

האיש החשוב ביותר במקום לא היה שימעון פרס /או יצחק רבין, ואפילו לא רוני מילוא. חסיד הסיפוח וההתנתלות, שהזדהה עם אייבי כמו יוסי שריד. האיש החשוב היה זה שעצם נוכחותו הוכיחה כי תוך 15 שנים קצרות יכול חלום גאיבי להיות למציאות מדינית מוצקה. היה זה סעד מורתאד. שהגיע למקום עם מיטב אנשי השגרירות ונשותיה. הגאום שלו, כמו הגאום של אייבי עצמו, כמעט לא נשמע בהמולה.

אף אחד מן החוגים העליונים לא זכר לים עברו שתי מילהמות, ונפלו אלפי חי-לים, כדי להגיע בסופו של דבר לאותו מצב שאייבי הגאיבי רצה להשיגו במי-ב-צעיחיד דרמטי.